

Szeretet

2023

SZEPTEMBER

9. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXIV. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fiúk és lányok nevelése

TARTALOM

- Bemerítés Kolozsváron, Tordán, Marosvásárhelyen, Udvarhelyen
- EBF-tanácskozás Norvégiában
- Gyermektábor Gyergyóban
- MABAVISZ-találkozó Szabadkán
- Iskola - másként

„Nagy csoda, ha sok keresgélés és várakozás után végre lett egy jó állásod. De az igazi csoda az, ha új munkatársaid már nem is tudnának nélküled jókedvűen dolgozni. Nagy csoda, ha megtalálod azt, akivel nagyszerű házasságban élhetsz. De az igazi csoda az, ha az ismerős házaspárok mindegyike minél több időt akar veletek tölteni, mert mind úgy akar szeretni, mint ti.”

Pár hete elsétáltunk a férjemmel a barátainkhoz, akik nem messze laknak tőlünk. Útközben találkoztunk egy félvér kislánnyal, aki románul szólalt meg, körülbelül 4-5 éves lehetett, s megkérdezte, hogy baba van a hasamban? Mondtam neki, hogy igen. Tovább kérdezett, hogy kisfiú vagy kislány-e, s azt válaszoltam neki, hogy nem tudjuk, meglepetés lesz, mire a kislány azt mondta, ő tudja. „Mivel kék ruhában vagyok, ezért fiú, ha rózsaszínben lennék, akkor lány lenne, ha viszont sárgában, akkor cigány.” Jót derültünk a kislány elméletén, hogy mi alapján határozza meg a nemeket és a fajokat, s valahogy így látom a mai világ azon aktivistáit is, akik a szivárvány színei szerint (persze nem az összes színt, a világoskéket ugyanis kihagyják) határozzák meg a nemeket, így körülbelül ilyen „értelmi szinten” lehetnek. A kislány legalább aranyos volt.

Keresztyén felnőttként, szülőként az a feladatunk, hogy ebben az identitását vesztett világban azt az isteni, változhatatlan bizonyosságot és biztonságot közvetítsük a gyermekeink felé, amit a mi Édesatyánktól kaptunk, s amit a Szentírásban találunk leírva feketén-fehéren: „Teremté tehát Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt: férfivá és asszonnyá teremté őket (1Móz 1:27)”.

Fontos az is, hogy gyermekeinket a nekik megfelelő módon neveljük. Mivel a lányok és a fiúk genetikailag és biológiailag is különböznek egymástól, s ezek az eltérések a személyiségük fejlődését is nagyban befolyásolják, ezért fontos megismernünk s megértenünk azok működését, hogy tudjuk, miért ilyenek a fiúk, s miért olyanok a lányok. Ezek az ismeretek segítenek nekünk gyermekeink megértésében, elfogadásában, és hozzájárulnak ahhoz, hogy minél jobban tudjuk őket nevelni. Fontos, hogy ismerjük a fiúk és lányok természetének általános jellemzőit. Persze vannak kivételek, vannak lányosabb fiúk → [3. oldal](#)

::: KÖZLEMÉNYEK :::

Felvételi a nagyváradai Timóteus Bibliaiskolába

A nagyváradai Timóteus Bibliaiskola ismét felvételt hirdet alapfokozatra és a levelező tagozatra.

Az **alapfokozat** *hétvégi oktatást* foglal magában (péntek délután 16-20 óra és szombat délelőtt 8-12 óra között). A hallgatók a következő kurzusokat végzik el két év alatt: *Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Rendszeres teológia, Apologetika, Lelkigondozás, Közbenjáró imádság és ébredés, Hogyan tanítsunk, Formálódás a szolgálatra, Tanítványság, Kereszttyén élet, Nyilvános istentisztelet, Evangélizáció.*

A **levelező tagozat** hallgatói évente ötször jönnek konzultációra. A levelezők a következő kurzusokat vehetik át: *Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Hogyan tanítsunk, Róma-Galata levél, Kereszttyén élet, Evangélizáció és tanítványság.* Mindkét tagozatra a **felvételi 2023. október 7. délelőtti 10 órakor** kezdődik a bibliaiskolánál!



A bibliaiskola nyitva áll minden olyan személy előtt, aki valódi keresztyén jellemmel bír, és tagja egy helyi evangéliumi gyülekezetnek. További feltételek: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás és egy önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos, személyes meggyőződéseit. A felvételi vizsga két részből áll: 1) egy írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott feltárni; és 2) egy interjú. A beiratkozáshoz szükséges dossziét a Bibliaiskola titkárságán (új épület 11-es szoba) vagy a szövetség irodájánál kell elhelyezni. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk. Címünk: Str. Berthelot Nr. 5, Oradea 410050. **Telefon: 0259-413289; 0735-500985** (Ebaptifon); e-mail: bimo.oradea@gmail.com.

Kedves olvasók! Bibliák, keresztyén könyvek, CD-k rendelhetők az alábbi elérhetőségeken: Kovács Zsolt, Telefon: **0721585609**, e-mail: zsol-ti.kovacs@gmail.com.

Célgyűjtés külmisszióra

Szeretettel közöljük a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezetekkel, hogy az idén ősszel történő hálaadó napi adakozásunkat a külmisszióra szánjuk Tóth Sándor, a Magyar Baptista Világszövetség által megbízott, új kárpátaljai misszionárius támogatására.

Ennek értelmében kérjük szeretettel a gyülekezeteket, támogassák készségük és képességük szerint a célkitűzést az Úr dicsőségére! Az önkéntes adományokat a Szövetség bankszámlájára vagy irodájába kérjük eljuttatni! „A jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9:7)

Testvéri szeretettel az Úrban: **Rajna Ottó**, főtáskár

Meghívó Grace to You konferenciára Perecsenbe

Szeretettel hívunk minden kedves érdeklődőt **2023. november 11-én 9:30** órai kezdettel Szilágyperencsénbe, ahol az amerikai Grace to You missziós szervezet európai munkatársai fognak előadásokat tartani a következő három témakörben:

1. Josh Williamson: „Evangélizálás: Miért kell folyamatosan hirdetni az evangéliumot?”
2. Dr. Andrew Curry: „Megszentelődés: Miért fontos annyira a szentség?”
3. Greg Hauser: „Megbékélés: Miért nem tapasztalunk lelki növekedést sok gyülekezetben?”



Hisszük, hogy férfi- és nőtestvérek, fiatalok és idősek egyaránt építőnek fogják találni az előadásokat, melynek fényében szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt, kezdve lelkipásztorokkal, igehirdetőkkel és szolgálatttevőkkel, de nem csak. **Jelentkezni lehet: Borzasi Pálnál (0735 500 280 / palborzasi@gmail.com) november 6-ig.** A jelentkezőket kérjük szeretettel csoportosan – például gyülekezetként – jelenezni részvételüket.

Testvéri szeretettel:
Borzasi Pál lelkipásztor

→ **címoldalról** – és fiúsabb lányok, de ezt meg kell tanulnunk kezelni, s tudatosítani gyermekeinkben, hogy mik is ők valójában: fiúk, avagy lányok. Van egy mondás arra az esetre, amikor az ember egy bizonyos helyzetben nagyon zavarban van: „Azt sem tudja, fiú-e vagy lány”. Tegyük hát róla, hogy a gyermekeink tudatában legyenek nemi identitásuknak, és legyenek ezért hálásak a jó Istennek, s örüljenek annak, amik! Vannak komoly identitászavarban szenvedő gyerekek, főleg tizenévesek. Ha ilyennel találkozunk, vegyük ezt is nagyon komolyan, s kérjük a jó Isten és keresztyén szakemberek segítségét!

Ájánlom az olvasók figyelmébe Dr. James Dobson „Fiúk nevelése”, valamint „Lányok nevelése” című könyveit. Mivel a szülővé válás egy komoly és felelősségteljes folyamat, ezt is tanulni kell. Senkinek nem megy zsigerből, ezért jó, ha az előttünk levő generációk, istenfélő emberek, akár tudósok tudományos tapasztalatait is figyelembe vesszük. Az említett könyvekből osztanék meg néhánt felismerést, ami a fiúkat és a lányokat jellemzi.

A fiúk különböznek a lányoktól. A korábbi nemzedékek sosem vitatták ezt a tényt, s tudták, hogy általában a fiúk kiszámíthatatlanabbak. Őket általában nehezebb nevelni. Persze, vannak nehezen kezelhető lányok is. A gyerekek vérmérséklete egyénenként is változó, de a fiúk természetüknél fogva öntudatosabbak, merészebbek és ingerlékenyebbek, mint női társaik. A fiúk előbb ugranak, aztán figyelnek. Nem reagálnak a finom célzásokra, konkrétan megfogalmazott kérésekre és utasításokra van szükségük. A fiúk egyik legijesztőbb vonása, hogy hajlamosak jó ok nélkül kockáztatni az életüket és a testi épségüket. Örömet okoz nekik, ha bosszanthatják testvéreiket, anyjukat, tanítóikat, és a többi gyereket. Idősebb korukban vonzani kezdi őket az összes veszélyes dolog. A fiúk azért ilyenek, mert ilyen az idegrendszerük, és mert hormonjaik az energikus viselkedés ilyen formáira ösztönzik őket.

Mi is nekünk, szülőknek a feladatunk? Dr. Dobson így ír erről: „Valódi fiúkat neveljünk posztmodern korunkban! Kultúránk hadilábon áll a családdal, különösen annak legifjabb és legsebezhetőbb tagjaival. Káros és csábító üzenetekkel bombázzák őket a filmek és a tévé, a rockzene művelői, az úgynevezett biztonságos szex szószólói, a homoszexuális aktivisták, valamint az interneten könnyűszerrel elérhető ocsmányságok. A szülőknek szembe kell nézniük a kérdéssel: hogyan irányíthatják fiaikat és lányukat, úgy, hogy elkerüljék a káros hatásokat. Az e kérdésre adott válasznak örökkévaló következményei lehetnek. A szülőknek védőt és támadót is kell játszaniuk, hogy kihasználják a gyermekkor fogékony éveit, és megalapozzák fiaik jellemét. Az a feladatunk, hogy két rövid évtized leforgása alatt éretlen és könnyelmű fiainkból becsületes és másokkal törődő férfiakat faragjunk, akik tisztelik a nőket, hűségesek a házasságban, megteszik azt, amire elkötelezték magukat, erős és határozott vezetők, jól tudnak dolgozni, és biztosak férfi mivoltukban. A hit embereinek természete-

sen az a végső céljuk, hogy minden gyermekük megértse a Szentírást, és egész életében Jézus Krisztusért égjen. Ez a legfontosabb feladatunk mindazoknak, akikre Isten gyermekek gondozását és nevelését bízta.”

A lányokat érzékenységük és gyengédségük teszi elragadóvá. Mindent hevesen átéreznek, és rendszeresen megölelgetik szeretteiket. Persze ők sem csak könnyőreutes és szelíd lélekkel rendelkeznek, hanem lehetnek rosszdindultúak, lázadók, sőt bánhatnak kifejezetten brutálisan is a társaikkal. Mindazonáltal a Teremtő olyan megnyerő és gondoskodó természettel ruházta fel őket, amelyet fontos felismerni és ápolni. A lányok általában érzékenyebbek, fogékonyabbak, és kapcsolat-központúbbak a fiúknál. Többek között ezek a tulajdonságok vonzzák a férfiakat a nőkhez, bár a férfiak többnyire nem nagyon értik meg mindezt. Ennek köszönhető az is, hogy a lányok és asszonyok könnyen megbántódnak, és kételkednek magukban. Serdülőkortól kezdve egész életükön át küszködnek a visszatérő önbizalom-válsággal. Egyesek sosem jutnak túl rajta teljesen.

Sokféleképpen meg lehet közelíteni **a lányok egészséges önbecsülésének kialakítását**, ám mindez a szeretetteljes család biztonságos környezetében kezdődik. Konkrétan a gondoskodó és megerősítést biztosító apára épül. Az anyák is számtalan szempontból döntő jelentőségűek, de a lányok önértékelése erősen függ az apjukkal való kapcsolatuktól.

Dr. Meg Meeker gyermekorvos így ír a lányok természetéről: „Megfigyeltem, hogyan beszélnek a lányok az apjukkal. Amikor apjuk bemegy a szobába, megváltoznak. Minden megváltozik rajtuk: a szemük, szájuk, a gesztusaik, a testbeszédük. A lányok sosem közömbösek apjuk jelenlétében. Lehet, hogy anyjukat természetesnek veszik, de titeket nem. Felragyognak vagy sírva fakadnak. Feszülten figyelnek rátok. Szavaitokon csüngnek. Figyelmetekben reménykednek, és arra várnak csalogódtan vagy kétségbeesetten. Szükségük van egy elismerő gesztusra, egy bátorító bólintásra, vagy akár egy egyszerű szemkapcsolatra, hogy tudják: törődtek velük, és készek vagytok segíteni. Ha valóban megértened, milyen mélységben befolyásolhatod lányod életét, megrémítene, lesújtana, vagy mindkettő. Egyetlen barát, fivér, sőt férj sem tudja úgy formálni a jellemét, mint te. Egész életére befolyással bírsz, mert olyan tekintéllyel ruház fel téged, mint senki más.”

Lányos anyákként feladatunk a legjobbat kihozni kislányuk természetéből. A lányoknak anyjuk megerősítésére és bátorítására is szükségük van. Ahhoz, hogy jó szülők legyünk, szinte mindig áldozatot kell hoznunk. A gyermekkor csupán egy röpke pillanatig tart, de elsőbbséget kell élveznie addig, amíg a szemünk előtt zajlik.

Paniti Helga, Nagyvárad

* A szerző a nagyvárad-i Bonitas Speciális Oktatási Központ pedagógusa, hamarosan immár három gyermek édesanyja, a nagyvárad-belvárosi gyülekezet tagja



Bemerítés a Kolozsvári Kőszikla Gyülekezetben

Három szilágysági lány újjászületését ünnepelte 2023. július 9-én vasárnap a Kolozsvári Kőszikla Gyülekezet. Farkas Szilvia, István Nóra és Megyesi Helga tett vallást hitéről és megtéréséről, szóban és tettben követve Jézus példáját a bemerítés vizében. Mindhármuk életébe fokozatosan lépett be Isten, és bár folyamatosan hullámvölgyekkel, bizonytalansággal és kétséggel találkoztak az úton, megértették, hogy csak Isten szerinti életet érdemes élni. A különleges alkalmon az ígét Bálint Dávid, a gyülekezet lelkipásztora hirdette Nikodémus története alapján (Jn 3:1-16). Arra hívta fel a figyelmet, hogy gyakran



mi magunk is a kevésbé fontos kérdésekkel fordulunk Jézushoz, aki ehelyett viszont a lényegét szeretné tudtunkra adni: újjá kell születnünk Benne ahhoz, hogy meglássuk Isten országát. A születés képe azt az igazságot szemlélteti, hogy a saját erőnkönél fogva nem tehetünk semmit azért, hogy újjászülessünk, egyedül Jézus Krisztus segítségével történhet meg mindez. A bemerítést követően vezetőink imában, kézzel a szívvel kérték áldást és Isten gondviselését a három lány életére. A továbbiakban köszöntésekre került sor barátaik részéről. Az istentisztelet keretén belül tagfelvétel is történt, amikor további hat személy csatlakozott a gyülekezethez. Az ünnepi alkalom vacsorával és közösséggyakorlással zárult. (Megyesi Helga)

Majd' két év után ismét megmozdult a bemerítő medence vize Marosvásárhelyen. Négy személy tett bizonyosságot hitéről a bemerítésben, akik a marosvásárhelyi és a héderfjai gyülekezet tagjai lettek. Kami a maga egyszerűségében vallotta meg hitét, lelki otthona, a héderfjai gyülekezet jó bizonyossága támasztotta alá döntését. Az Úr kicsinyei közé tartozik ő. Erika az orvosi egyetemre való felkészülés közben találkozott hívő diák-társával, aki az Úrról tett bizonyosságot neki. Küzdelmes



idők próbálták meg hitét, de kitartott az ifjúsági csoportban, a bibliatanulmányozó tanfolyamban és a marosvásárhelyi Baptista Gyülekezet mellett is az elmúlt három évben. Gábor az elmúlt egy év során a gyülekezeti istentisztelet melletti elköteleződésről tett tanúságot, ahogyan Isten őt megszólította, és reményt adott számára, az egy igazán egyedi történet. Irént Isten különleges úton vitte, és csodálatos, ahogyan magához édesgette. Még 2020-ban, éppen a Covid kitörése előtt látogatott el a gyülekezetbe az evangélizációs alkalomra. A kapcsolatot megtörte a pandémia, de az ÚR Jézus nem engedte el Irén kezét. Munkálkodott benne, és eljött az idő, amikor erről a bemerítésben is bizonyosságot tehetett. Az ünnepélyen erővel hirdetett ígét az 1Pt 1:1-3 alapján Ian Smith lelkipásztor, a Sólomkővári Tábor misszós munkatársa, Kanadából. Az ige hirdetés megtalálható a gyülekezetünk Youtube csatornáján. Dicsőség legyen a mi Istenünknek, aki szavával életre hív, gyógyítja a lelkeket, és örök reménységgel tölti meg! A képen balról jobbra: Ian Smith, Cserny Irén, Strenger Erika, Cercea Camelia, Székely Gábor, Kelemen J. Sándor. (Kelemen Napsugár)

Alámerítés Tordán is



2023. június 25-én bemerítési ünnepséget tartottunk Tordán, ahol Kriszbai Dorina vallotta meg hitét Isten és a gyülekezet előtt. Az alkalmon együtt örült a gyülekezet és környezete a testvérnő bemerítésének és döntésé-

nek, hogy innentől kezdve Jézus az Úr az életében, és ezt bátran megvallotta a család és a gyülekezet előtt is. Igehirdetéssel Ferenczi Lajos lelkipásztor szolgált a Mk 16:15-16 alapján. Személyesen is bizonytságot tett arról, hogyan munkálkodott az Úr az ő szívében is, és hogyan értette meg, mennyire fontos az, hogy hitünket a bemerítés által is megvalljuk mások előtt. Az igéből kiemelte azt az utat, amely a bemerítéshez vezet. Először is nagyon fontos az evangélium, hogy azt az emberek hallják, és ezáltal megismerhessék Istent, hitre juthassanak. Majd kihangsúlyozta, hogy a hitnek meg kell születnie az ember szívében, mert enélkül nem lehet üdvösségünk, és nem lehetünk kedvesek Isten előtt. Amikor a hit megszületett a szívünkben, akkor rájövünk, hogy szükségünk van bűnbocsánatra, amit kérhetünk Istentől, és ezáltal üdvösséget nyerünk. Ezután következhet csak a bemerítés, amit minden ember személyesen kell elhatározzon és megtegyen. Az ünnepélyt követően a gyülekezet együtt ebédelt, folytatva az áldott közösséget. A délutáni istentisztelet keretén belül most már gyülekezetünk legfrissebb tagjával együtt járultunk úrvacsorához. *(Rajna Henrietta)*

Kettős ünnep Székelyudvarhelyen – pünkösöd bemerítéssel

2023. május 28-án öröm volt a mennyben, és öröm volt a székelyudvarhelyi közösségekben is. Nemcsak a Szentlélek kiáradásának ünnepére emlékeztünk, ami önmagában is felemelő közösségi lehetőség, hanem részt vehettünk olyan testvéreink nyilvános bizonytságtételében is, akik az alámerítés jelképével mutatták be a megváltás csodáját, ami képes újjáteremteni. Már a zenei szolgálat is az egységről szólt, hiszen többek között olyan testvérek vezették, akik tőlünk messze élnek, mégis rendkívül közelieknek, részünknek érezzük őket. Mezei Ödön lelkipásztor az ApCsel 2:41-47 alapján lelkesített, emlékeztetve bennünket arra, hogy az első gyülekezetet egygyé formálta az

öröm és az elő Istenbe vetett reménység. Jogos félelmeiket ezek a pozitív érzések szorították háttérbe.

Az igei üzenetet Györfi Tóbiás hozta a Gal 4:1-7 alapján: Isten azt akarja, hogy a gyermekei legyünk, s bár érdemeink alapján nem jár több nekünk, de ne elégedjünk meg a szolgai státusszal, fogadjuk el a meghívást, melynek következtében Jézus örökös társai lehetünk. Ezt Ő maga akarja, hiszen a testét adta azért, hogy erre lehetőségünk legyen.

Bemerítkezőink bizonytságtétellel szolgáltak az esemény előtt: *Máté Petra* keresztyén családban nőtt fel, többször megérintette az Úr hívása, és most bűnvallással és örömmel teszi meg azt a lépést, amellyel vállalja az Úr útját; lelkesedése Jézusért önmagában is bizonytságtétel. *Tankó Mária* kolléganője, Kelemen Ilonka bizonytságtétele következtében tért meg, ragaszkodott a gyülekezethez, és szeretne Isten gyermekeként élni a továbbiakban. *Geréb Géza* hívó lelkigondozóként dolgozott a Bonus Pastor rehabilitációs



A kolozsvári székhelyű Credo TV „Életforrás” címmel magyar nyelvű műsorokat is sugároz minden hétfőn 20,00 órai kezdettel. A programot megismétlik kedden hajnalban 04,00 és délben 12,00 órakor. A műsor keretében igehirdetések és Istent dicsőítő énekek hangzanak el. Az adás a televíziós csatorna applikációján keresztül is elérhető.

központban, és már 5 éve látogatta a gyülekezetet, amikor eldőlt benne, hogy alámerítkezik. Döntése nem volt könnyű, de tudja, kiben hisz, és a légszák életmentő funkciójával szemléltette a Szentlélek jelenlétének fontosságát az életünkben. *Máté Zoltán* a homokra és kösziklára épített ház példázatának magyarázata hallatán tért meg egy táborban, és arról tett bizonytságot, hogy szíve mélyéről szeretne a Kösziklára építeni.

Az örömnep úrvacsorával zárult. Hála az Úrnak a döntésekért, az új életekért! Imádkozunk közösségeink egészségéért, azért, hogy eredményesen tudjuk támogatni egymást harcainkban, mindennapjainkban! Az istentisztelet megtekinthető a Youtube-on a kód beolvasásával. *(Mezei Ödön lp.)*



Rajna Ottó, az RBMGYSZ, Alan Donaldson, az EBF, Elijah Brown, a BWA főtítkára, valamint Dr. Borzási Pál, a Szövetség elnöke

A BWA és az EBF közös közgyűlése Norvégiában

A Baptista Világszövetség (BWA) és az Európai Baptista Föderáció (EBF) idén július 2-9 között, közösen szervezte meg évi közgyűlését Stavangerben (Norvégiában), amelyen Borzási Pál elnök és alulírott képviselte a Romániai Magyar Baptista Szövetséget.

Elijah Brown, a Baptista Világszövetség főtítkára beszámolt arról, hogyan alakult a világon a baptista keresztyének száma az elmúlt 10 évben. Sajnos van, ahol azzal kell szembenézni, hogy csökken a hívők száma: Európában 2 %-os csökkenés tapasztalható, és Észak Amerikában 5 %-os. Ezzel szemben örömmel vettük tudomásul, hogy vannak olyan térségek, ahol növekedésnek örvendhetünk: Afrikában 102%-os, a Karib-szigeteken 71%-os, Latin-Amerikában 27%-os, Ázsia és a Csendes-óceán térségében 26%-os a növekedés.

Beszámoltak arról is, miként élték át Törökországban és Szíriában a földrengés által megtapasztalt katasztrófát. Főleg ez utóbbi országban nehéz a baptista hívek sorsa. Nagy segítséget jelentett a testvéreknek az az anyagi támogatás, amit szerte a világon élő testvériség eljuttatott hozzájuk, amivel a maguk rendjén ők is segíteni tudtak másokon – nemcsak keresztyén embereken, hanem minden rászoruló – , olyan térségekben is, ahova az állami segítségnyújtó szervek csak nagyon későn tudtak eljutni. Itt megjegyzem azt a példás összefogást is, amit a romániai magyar baptista gyülekezetek mutattak, amikor több mint 47 000 Euró adományt gyűjtöttek össze a törökországi és szíriai földrengés károsultjainak megsegítésére.

Igor Bandura, az Ukrajnai Baptista Szövetség alelnö-

ke beszámolt azokról a kihívásokról, amelyekkel az ukrajnai baptista testvérek szembesülnek a már több mint 500 napja tartó háborúban. Isten kegyelme az is, hogy a háború kezdete óta több mint 4000 megtérő vallhatta meg hitét a bemerítés vizében. Imádkozzunk továbbra is ukrajnai testvéreinkért, akiknek a háború nyomorúságában kell megélniük hétköznapjaikat!

Az Európai Baptista Föderáció új elnökének a választása is megtörtént Norvégiában, ennek eredményeképpen a lengyel Mateusz Wichary lett az elnök.

Mateusz testvér az Ézs 6:8 versét idézte: „Majd az Úr szavát hallottam, aki ezt mondta: Kit küldjek el, ki megy el követségünkben? Én ezt mondtam: Itt vagyok, engem küldj!” Majd arra bátorította a küldötteket, hogy gondolkozzunk el a most felkínált lehetőségeken, és Ézsaiáshoz hasonlóan válaszoljunk mi is készséggel az Úr hívására!

Az EBF az elmúlt 21 évben 230 gyülekezet plántálását támogatta, ebben az évben pedig 9 újabb misszióálmás létesült.

Az újonnan megválasztott elnök testvér életére Isten gazdag áldását kívánjuk!

Rajna Ottó, főtítkár



Rajna Ottó, a Szövetség főtítkára, Tomás Mackey, a BWA elnöke, Dr. Borzási Pál, a Szövetség elnöke



Mateusz Wichary, az EBF új elnöke



Idén is volt keresztyén gyermektábor Gyergyóban

2023. július 13-22. között több mint 70 III.-V. osztályos gyerek (szervezőkkel együtt több mint 100 fő) táborozott – immár 33.-ik éve – a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet megújult és kibővített táborában, a Gyergyószentmiklóshoz közeli Kovács Péter tetőn. A táborozók nagy része Zilahról, Szilágy-, Kolozs-, Bihar- és Maros-megye több településéről, valamint Magyarországról érkezett.

Reggel 9-kor indultunk busszal Zilahról Gyergyószentmiklós felé. Megérkezve, a székely kisváros végén a buszról leszállva gyalog tettük meg a több mint 8 kilométeres utat a Kovács Péter tetőn található táborig. (Ez a komoly kezdő gyalogtúra is a gyergyói táborozási hagyomány része, de a tábor megközelíthetőségéből is fakad. – szerk.)

A táborozási hét témája az ószövetségi József élete és annak tanulmányozása volt, amely öt részre volt osztva. A sorozat első részében Józsefről, a szeretett fiúról hallottunk, majd arról, ahogyan testvérei eladják. Ezután József rabságáról, jutalmáról, végül pedig József gondoskodásáról elméltünk együtt. Ezeket a témákat fejtették ki a tanítóink napról-napra, megértetve a táborozókkal, hogy Isten minden nehézségben velünk van. „Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban” (Zsolt 46:2). Megértettük azt is, hogy Isten ígéretei mindig beteljesednek, és Ő a rosszat is jóra tudja fordítani, ezért mindig járunk Istennel, hiszen „akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál” (Róm 8:28).

A táborozás ötödik napján a Békás-tóhoz és a Békási-szoroshoz utaztunk, ahol a hajókázás után a bazároknál

vásárlási lehetőségük is volt a gyerekeknek. Egyik nap túrázási lehetőség is adódott az Olt forrásához, ahol a gyerekek megfigyelhették, honnan ered az Olt, majd hazafelé áfonyát és szamócát szedtek.

A táborozás ideje alatt a gyerekeknek sok szabadidős játékokban, énektanulásban, kézimunkában, sportolásban volt részük.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy sok gyerek megújult szívvel térhetett haza, ami abban is meglátszott, hogy a hazafelé vezető úton boldogan dicsőítették az Urat a táborban tanult énekekkel. Hálásak vagyunk Isten gondviseléséért. Ő végig velünk volt úgy, ahogy Józseffel is, hiszen minden gondunkat megoldotta, és csodás időjárással is megajándékozott minket. Hálásak vagyunk támogatóinknak is: a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezetnek, a Szilágy Társaság Kulturális Egyesületnek, az RMDSZ Zilahi Szervezetének, a Communitas Alapítványnak, a Bethlen Gábor Alapnak, a Brantner Environment-nek, valamint a táborozást segítő zilahi magán-személyeknek.

Dani Hanga, Zilah





Az első végzősök, a tanárok és Veress Ernő lp., szövetségi elnök

Találkoztak a Teológia véndiákjai

Teológiai iskolánk első végzőseinek **25 éves találkozója** gyűltünk össze Kolozsvárra július 30-án. A végzősök családtagjaikkal együtt már előző nap is együtt voltak az egrespataki Agape panzióban. Ekkor érkezett meg Phillip Harrell Amerikából, aki annak idején az újszövetségi tantárgyakat tanította.

Vasárnap délelőtt a kolozsvári gyülekezettel együtt visszatekintettünk az akkori időkre. Lelkipásztoraink a Ceaușescu-diktatúra évtizedeiben a bukaresti Baptista Teológiai Szemináriumban készültek fel, román nyelven. 1994-ben nyílt meg a lehetőség saját lelkipásztor-képzésre, a bukaresti Baptista Teológiai Intézet kihelyezett fakultásaként. A kilencvenes évek elején, 1992-ben nyolc magyar lelkipásztor szerzett magiszteri fokozatot a Central Baptist Theological Seminary szervezésében (Minneapolis, MN). Az iskola megalapításával és vezetésével alulírott, kolozsvári lelkipásztort bízták meg, aki ekkor a Szövetség főtitkára is volt. 1993-ban átadta főtitkári megbízatását, és helyébe Borzási Gyulát választották főtitkárnak, aki tíz évig szolgált ebben a minőségben.

Előbb egy nemzetközi konzultáció történt 1993. március 4-7 között Kolozsváron, amelyen részt vettek az európai baptista teológiai iskolák képviselői (Oxford, Rüşchlikon, Olomouc, Tartu, Moszkva, Novi Sad [Újvidék], Rijeka, Szófia, Hamburg valamint a bukaresti és nagyváradi baptista teológiai intézetek képviselői). Időközben a Rüşchlikon-i Nemzetközi Baptista Teológiai Intézetet Svájcban Prágába költöztették.

A teológiai oktatás 1994 októberében indult, Kolozsváron. 1994. február 18-án, 1621-es iktatószámával megkaptuk a jóváhagyást az Egyházügyi Államtitkárság részéről. Egyezményt kötöttünk a bukaresti intézetünkkel, de ők ezt sajnos nem tartották be. Így nyolc év után a magyar baptista teológiai iskolánk Nagyváradra költözött, ahol már az Emanuel Egyetem keretében működik tovább.

Az iskola a Kolozsvári Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztori és gondnoki lakásában kezdte működését. A gyüle-

kezet, a lelkipásztor, a gondnok igyekeztek biztosítani a megfelelő helyet és körülményeket. A gyülekezet az imaház telkének felét is kész volt odaadni használatba, hogy oda épüljön fel az iskola épülete. Ezt az akkori vezetőség nem fogadta el, mert a tulajdonjogot is igényelte. 1998-ban a gyülekezet a Dohány-utcai telkét kínálta fel, amely mellé végül megvásároltuk a szomszédos telket is abból a célból, hogy oda épüljön fel az iskola épülete, úgy véltük, hogy az adományozott telek nem lesz elég. A terv a belső akadályoztatások miatt végül mégsem valósulhatott meg. Így a megvásárolt telek árából a szalárdi Filadelfia Idősek Otthonának tartozását fizettük ki, és a kapott telket visszaadtuk a kolozsvári gyülekezetnek.

A nagy lelkesedéssel alapított és indított teológiai oktatásban az első osztályban kilencen vettek részt, akik közül nyolcan szereztek egyetemi szintű oklevelet. Az oktatásban a Central Seminary által kiküldött tanárok segítettek: Erik Lehner (Őszövetség) és Phillip Harrell (Újszövetség), később pedig Thomas Dailey és Brenda Sprankle. Egyháztörténelmet Borzási Gyula tanított, pasztorális teológiát Veress Ernő, héber nyelvet és homiletikát Borzási István, román nyelvet Bojan Dragomir, ének és zeneismereteket Gergely Pál, angol nyelvet Tomulețiu Sanda, pszichológiát pedig Hegyi Johanna. Később Kovács József, Giorgiov Adrián és Gergely István is bekapcsolódott a tanításba. A konyhán Marton Berta és Léczfalvi Veronika szolgált nagy hűséggel.

Az első végzősök 1998-ban Albert István Zsolt, Bíró Zoltán, Boros Róbert, Bódi Barna, Nagy F. István, Oláh Lajos, Papp Levente Ferenc és Rajna Ottó voltak. Közülük mindegyik egy-egy rövid bizonyágtevéssel szolgált megemlékező ünnepségünkön, és az akkori, jól ismert énekeket énekeltek. Megemlékeztünk Bódi Barnáról is, akit 2003-ban az Úr hazahívott egy autóbaleset által. Felesége és családja viszont részt vett a találkozón. Hasonlóképpen Veronika testvérnőről is megemlékeztünk férje és fiai jelenlétében.

Annak idején még csak 28 felavatott lelkipásztor szolgált a Szövetség gyülekezeteiben, és ezek közül is kezdetben csak 12-en rendelkeztek teológiai képesítéssel. Hamarosan azonban munkába álltak még négyen, akik a budapesti Baptista Teológiai Akadémián végeztek, és a felavatott lelkipásztorok is teológiai képesítést szereztek.

A lelkipásztor képzésre nagy szükség volt, mert induláskor 17 körzet volt lelkipásztor nélkül! Az első és második végzős csoportból 16-an kerültek ki a missziómezőre, a következő generációk által pedig a körzetek száma megkétszereződött. 2015-ben csatlakoztunk a budapesti Baptista Teológiai Akadémiához is.

Az ünnepi istentiszteleten délelőtt Phillip Harrell hirdett ígét – az 50. zsoltár alapján –, délután pedig Kovács József és Borzási István. Hálával emlékeztünk vissza az eltelt időszakra, és megköszöntük az Úrnak az Ő megtartó kegyelmét. Minden dicsőség az Úré egyedül!

Dr. Borzási István lp.



Meghívó a X. Kórustalálkozóra

Sok szeretettel és örömmel értesítjük a kedves testvéreket, karmestereket és énekeseket, hogy a Nagyváradai Missziókerület szervezésében ismét rendezésre kerül az énekkarok találkozója, november 4-én, délután 2 órától. Szeretnénk (és egyben feltétel is), hogy minél több, de legalább 5 kórus kapcsolódjon be Isten dicsőítésébe, magasztalásába.

Az idei találkozó témája a mennyei haza, az égi Jeruzsálem lesz, így az énekek többsége is erre a tematikára épül.

Helyszín az Emanuel Egyetem kápolnája Nagyváradon a Nufáruul negyed szélén (Nufáruului út 87. szám, a villa-mos végállomástól pár száz méterre).

Az idén is az Emanuel Egyetemmél közösen szervezzük ezt az eseményt. A zenei rész szervezésében részt vállal Garai Zsolt és Székely András, az adminisztratív szervezés pedig a missziókerület feladata.

Szeretettel hívunk és várunk minden énekkart, vegyenek részt ezen az eseményen, igyekezzünk felkészülten és közösen is dicsőíteni a mi Urunkat, mert Ő méltó erre.

Kérjük a karmester testvéreket, hogy részvételi szándékukat jelezzék a következő e-mail címen: garzso2003@yahoo.com illetve kérjük oda küldjék az énekelt programot is, majd legkésőbb október 1-ig jelentsék az énekkarok várható létszámát is.

A szervezők: Szabó László, Székely András, Garai Zsolt

A csodákról

Nagy csoda, ha a templomok, az imaházak vasárnaponként tele vannak egymást szerető hívőkkel. De az igazi csoda az, ha az ott levő emberektől a településük Isten virágzó falujává, városává változik.

Nagy csoda, ha meggyógyulsz, amikor már mindenki lemondott rólad. De az igazi csoda az, ha gyógyultan senki sem ismer rád, mert annyira jobb ember lettél.

Nagy csoda, ha sok keresgélés és várakozás után végre lett egy jó állásod. De az igazi csoda az, ha új munkatársaid már nem is tudnának nélküled jókedvűen dolgozni.

Nagy csoda, ha megtalálod azt, akivel nagyszerű házasságban élhetsz. De az igazi csoda az, ha az ismerős házaspárok mindegyike minél több időt akar veletek tölteni, mert mind úgy akar szeretni, mint ti.

Nagy csoda, ha hosszú várakozás után végre gyermeketek születik. De az igazi csoda az, ha töletek megtanulva igazi közösségi emberré alakul az évek során.

Nagy csoda, ha gyermekeitek tehetsége fantasztikusan kibontakozik. De az igazi csoda az, ha abban lelik örömeiket, hogy tehetségükkel másokat szolgálhatnak.



Nagy csoda, ha munkádból vagy vállalkozásodból jelentős vagyonra teszel szert. De az igazi csoda az, ha mégis egyszerű életmódot folytatsz, amelyben van idő magadra, a családra, a barátaidra és szomszédaidra: az emberekre.

Nagy csoda, ha hiszel Istenben. De az igazi csoda az, ha a hívőségedtől jobb másoknak.

Háló Gyula

MBAVISZ tanácsülés Szabadkán

2023. június 15-17. között Szabadkán került megrendezésre a MBAVISZ (Magyar Baptisták Világszövetsége) tanácsulése. A tagszövetségek választásai nyomán az ernyőszervezet vezetése is változott. Elnök Papp János maradt, két új alelnök kíséretében: Püsök Dániel (USA) és Borzási Pál (Erdély). A főtitkár továbbra is Durkó István.



Csoportkép a szabadkai városháza előtt

A csütörtök esti tanácskozáson Nyúl Zoltán házigazdaként köszöntötte a jelenlévőket, és igei bevezetőt mondott a 2Krón 24:1-2 alapján Durkó István, majd együtt imádkoztunk. A hat tagszövetség (Erdély, Délvidék, Felvidék, Kárpátalja, Észak-Amerika és Ausztrália, valamint Magyarország) képviselői közül Nyúl Zoltán és Nagy Tibor a délvidéki misszióban tapasztalt áldásokról és kihívásokról számoltak be. Az általuk említett imatémákkal is együtt álltunk az Úr elé hálaadással és könyörgéssel.

A pénteki nap áhítattal kezdődött. Papp János a Kol 3:10 alapján buzdított arra, hogy állandóan újuljunk meg Isten ismeretében, hogy vezetőkként Isten áldásában tudjunk maradni. Az imaközösség után a többi tagszövetség beszámolóival folytatódott a találkozó.

A MBAVISZ vezetőségében döntés született arról, hogy az Ukrajnában felrobbantott gát miatti menekülőket közösen segítjük, és levelet írunk az Ukrán Baptista



Az ukránjai támogatás átadása

Szövetségnek, amiben az anyagi támogatáson túl biztosítjuk őket a szeretetünkről és az imatámogatásról. Papp János testvér a norvégiai „Sent” konferencián átadta Igor Bandura ukrán alelnök testvérnek az összegyűlt 6.300 USD támogatást a Nova Kahovka-i gát felrobbantása utáni áldozatok segítésére.

Arról is döntés született, hogy a MBAVISZ támogatni szeretne a kárpátaljai Benében egy új missziómunkást, miután Kelemen Szabolcs misszionárius hazaköltözött Kárpátaljáról Erdélybe, és lelkipásztorként szolgálja tovább az Urat Nagyszalontán. Erre a szolgálatra Tóth Sándor lett jelölve, akivel egy online beszélgetés is létrejött július 10-én. Tóth Sándor feleségével, 5 vér szerinti és 4 örökbe fogadott gyermekével odaszánással szolgálja az Urat, annak a reményében, hogy a 3 tagra lecsökkent kis baptista gyülekezet Isten kegyelme által megújul, és újra növekedni kezd.

A Baptista 500 eseménysorozat részeként a csantavéri imaház udvarán az anabaptista elődöknek állítottunk emléktáblát a MBAVISZ-vezetők részvételével. Történelmi előadás hangzott el Papp János részéről, majd Nagy Tibor lelkipásztor mutatta be lelkesen a csantavéri imaházban helyet kapott Biblia-múzeumot, ami egyedülálló gyűjtemény a maga nemében.



A városháza tornyában

A szombati napon rövid városnézés is szerepelt a programban, hiszen Szabadkán nagyon sok történelmi emlék van. Vasárnap a helyi gyülekezetek istentisztelein szolgáltak a MBAVISZ-képviselők. Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztorok és a délvidéki testvérek nagyszerű vendéglátók voltak, köszönet a munkájukért! Következő MBAVISZ tanácsülés, ha Isten akarja és élünk, Erdélyben lesz megtartva, 2024. március 7-10 között.

Szabó László, a Szövetség főtitkárhelyettese

Mesterséges intelligencia: a vesztünkbe rohanunk? (II.)

Szabados Ádám „Tűzfal” c. beszélgetős Youtube-videószorozatának 2023 március 7.-i adásában Bolyki László zeneíróval, lelképítésszel beszélgetett a mesterséges intelligencia felkapott témájáról. Az összefoglaló második része.

Szabados Ádám: A tudomány nem tud, de talán nem is akar magyarázatot adni az öntudatra. Ugyanis azt, hogy a feladatok ellátásához nincs szükség az öntudatra, csak most látjuk, amikor megalkottuk a mesterséges intelligenciát. Darwinista nézőpontból az öntudatnak nincs evolúciós előnye. De akkor miért van öntudat? Mi most beszélünk a mesterséges intelligenciáról. Ő is beszélhet rólunk, de ő nem tudja, hogy rólunk beszél, miközben mi tudjuk, hogy róla beszélünk. Itt van tehát valami, ami hiányzik azokból, akik a MI-ról ateista nézőpontból beszélnek, ugyanis nem tudják megmagyarázni az éntudatot, az öntudatot. Az ő fejükben mi emberek is csak algoritmusok vagyunk, amiket le lehet tölteni. Miközben tudjuk, hogy ez nem így van.

Bolyki László: Nagyon érdekes, mert ez egy mítoszrendszereknek a megvalósulása. A gólem-mítoszra gondolok, arra, ahogyan a XVI. századi zsidó misztikában megjelenik, kabbalistikus elemekkel. Eszerint agyagból és vízből megépítenek egy szörnyszülöttet, és miután az Isten nevét tartalmazó papírt beteszik a szájába, életre kel. Ez a varázslat, a mágikus pillanat. Ezután az lesz a kérdés, hogy ez ellene fordul-e az alkotójának, vagy sem. A mítosz lényege, hogy az ember létrehoz valamit, és az öntudatra ébred. Ezzel a félelemmel találkozunk most is a mesterséges intelligencia esetében. Ugyanis, ha az ember fölé tud nőni, akkor mindegy, minek hívjuk, végül az a percepciónk, hogy öntudatra ébredt.

Sz. Á.: Úgy érzem, hogy két irányba tapogatóznak ezek a futurisztikus elképzelések. Az egyik az, hogy öntudatra ébred-e a mesterséges intelligencia, a robot, a másik, hogy az ember is egy ilyen algoritmus. A mestersége intelligenciához való hozzáállásunkat döntően befolyásolja a világnézetünk, ugyanakkor a Biblia teljesen egyértelmű magyarázatot ad – ahogy Bolyki László fogalmaz – a saját „gólemségünkre”, arra a pillanatra, amikor Isten a föld porából megalkotott emberbe bele lehelte Lelkét. (... 30:52)

Sz. Á.: Az emberképünk határozza meg a jövőképünket, az, hogy hogy gondolunk az emberre... Mert ha úgy gondolunk rá, mint kémiai-fizikai folyamatok termékére, amiben nincs egy szuperintelligencia, ami ezt a folyamatot meghatározta volna – ez esetben, keresztyén nézőpontból Isten –, akkor miért ne hozhatnánk mi létre valamit hasonlót, aminek az értéke is nagyjából ugyanaz, mint mi. Ezt az ateisták magától értetődőnek veszik. Azonban semmilyen tudományos bizonyíték nincs amellett, hogy az első élő sejt magától létrejöhetett volna. Annak viszont van alapja, hogy mivel Is-

ten saját képmására teremtette az embert, kreatív erővel, és bizonyos fokú teremtőerővel felruházva, az ember nagyon meglepő dolgokat tud alkotni. Ezt mutatja a technológia fejlettsége, ahova eljutottunk.

B. L.: Nagyon sok hozzáértő ember, például Elon Musk is, azt mondja, hogy a mesterséges intelligenciát nagyon sürgősen szabályozni kell, mert súlyos veszélyt jelenthet az emberiségre. És nemcsak azért, mert – bár amint láttuk, igen távol vagyunk tőle – öntudatra ébredhet az MI, hanem mert olyan emberek kezébe kerülhet, akik rosszra használják.

Van egy lélektana is ennek a kérdésnek, mégpedig abban az értelemben, hogy ez egy gigantikus kivetítés, ugyanis, mivel a gólemség benne van az emberben, az, hogy először lélektelen agyag voltunk, akik életre keltünk, a teremtmény ember az első útkereszteződésnél szembe fordult a teremtőjével, hogy „olyan legyen, mint ő”. Szó szerint ettől retteg most mindenki, hogy mi van, ha az, amit most megteremtettünk, szembe fordul velünk. Hasonlítható ez egy megromlott házassági kapcsolathoz, amelyben az egyik fél megcsalja a másikat, majd féltékenyvé válik arra, akit megcsalt, mert kivetítve látja benne saját bűnét.

Sz. Á.: Ami érdekes a mesterséges intelligenciával kapcsolatban, hogy egyszerre van jelen a tőle való félelem és a vágy a személyesség után. Ugyanis az MI-projektnek van egy személyes változata, amelyik egy kutatója szerint nemsokára a legjobb barátja lesz az embernek. Személyességet vetít a mesterséges intelligenciába. Elérheted, hogy törődjön veled, beszélgessen veled, és mindezt talán tapintatosabban, intelligensebben fogja tenni, mint a húsvér embertárs. Talán még veszekedni is képes lesz veled. Ugyanis az Istenalakú úr ott maradt bennünk, miután az Istent, aki mégiscsak egy személyes Isten volt, idézőjelben „megöltük”, a vele való kapcsolat hiányzik, ezért törekszünk a személyességre a mesterséges intelligenciával kapcsolatosan is. Így vetítjük ki rá az Istennel megszűnt kapcsolatunkat. És ezért félünk attól, hogy ugyanazt fogja tenni velünk, amit mi tettünk Istennel. Mert mi van akkor, hogy ha én létrehozom a mesterséges intelligenciát, és az olyan személyes lesz, amilyen én vagyok, de valójában Istent teremtek, aki engem el fog pusztítani? Tehát mélylélektanilag itt sok olyan kérdés, büntudat van, amivel az ember küszködik, éppen az Istennel való kapcsolat megszűnéséből kifolyólag. Ezt az is alátámasztja, hogy ahogy Francis Schaeffer levezeti, a valóság alapvetően, eredendően személyes, és ebből jött létre mind a személyes, mind a személytelen világ. Mivel „kezdetben... Isten...” Az Isten pedig kapcsolat: Atya, Fiú, Szentlélek. És személyes, mert szólt. Ez a keresztyén magyarázat a világ eredetére, és ez az egyetlen logikus magyarázat. Ezért szinte biztos vagyok abban, hogy a mesterséges intelligencia soha nem lesz személyes. Azért nem, mert erre hatalma egyedül az egyetlen létező szuperintelligenciának van, az pedig Isten. (...)



Dallammal díszített mennyei üzenet

„Létezik egy nyelv, mely a világon mindenki számára érthető. Képes kifejezni örömet, bánatot, békét, akár hálaadást vagy dicsőítést. Ez nem más, mint a zene – rendezett értékű hangok és csöndek egymásutánisága. Bár az eltérő zenei stílusok ritmusban, dallamban, hangulatban különbözhetnek egymástól, egyvalami mégis közös bennük: hatással vannak a lélekre. Mi is a zene elsődleges célja? Hogy kellemes érzéseket váltson ki? Nyugalmat adjon egy fásult nap végén? Derűs légkört teremtsen? Netán szórakoztasson? A híres zeneszerző, Johann Sebastian Bach így fogalmazott: *»Minden zene célja (...), hogy Isten dicsőségét zengje, és kapcsolódást nyújtson a lélek számára; ahol ezt nem tartják szem előtt, ott nem zene szól, csak pokoli láрма.«* A Biblia számos részében találunk utalást a zenére és az éneklésre, Ó- és Újszövetségben egyaránt. Többfajta húros, ütős és fúvós hangszer fellelhető, többek között dob, cintányér, csörgők, citera, lant, hárfa, cimbalom, síp, fuvola, kürt, trombita stb. Találkozunk olyan eseményekkel is, amikor az éneklés és hangszereken játszás része volt az ünnepeknek és a szertartásoknak. Egyik példa az Ószövetségből, amikor az izraeliták a Vörös-tengeren való átkelés után énekelve zengedeztek az Úrnak, kifejezve hálájukat Isten iránt. Száraz lábbal átkelni a tengeren, elpusztulni látni az üldözött egyiptomiakat, majd dicsőíteni a csodák Istenét. Szinte természetes reakcióként tör fel a hála éneke. Viszont olyan eseménnyel is találkozunk, amikor a zene nem örömeinként, hanem siratóéneke formájában jelenik meg. Ilyen példa az 51. zsoltár, Dávid zsoltára, melynek témája a mélységes bűnbánat kifejezése, kegyelemért való könyörgés, megújulás. Dávid Betsabéval való vétkezése után kiönti szívét Isten előtt: bevallja titkos bűnét, tiszta szívért esedezik, és megvallja Isten igazságát az ember esendő, bűnös természetével szemben – mindezt dalformában. A zsoltár közis-

mert, 12-15. igeversei alapján íródott ének gyakran felcseng gyülekezeteinkben is: *»Teremts bennem tiszta szívet, Istenem, az erős lelket újítsd meg bennem! Kérlek, ne vess el a te orcád előtt, Szentlelkedet ne vedd el tőlem! Támogass az engedelmesség lelkével, szabadításod örömét add nekem!«*

A zenét, mint Isten kreatív alkotását – hiszem, hogy nemcsak eszközként kaptuk az Ő dicsőítésére, hanem különleges ajándékként is, mellyel belekóstolhatunk a mennyi előzőbe. Kiváltságnak tartom, hogy a mi Atyánk, akit angyalok seregei dicsőítenek a mennyben, megadta számunkra a lehetőséget, hogy már itt, földi életünkben dicsérjük Őt zene által. Lelkesít az a tudat, hogy dicsőítesemmel lélekben csatlakozhatok a mennyei kórushoz, az Ő országában pedig majd Vele szemtől-szembe folytathatom. Mindeközben csodálattal szemlélem sokszínűségét, a hangszereken játszás, zeneelemzés közben rácsodálkozhatok, milyen kreatív a mi Istenünk, aki ilyen gondosan és részletekre figyelve hozta létre az egyszerű, de mégis nagyszerű hármashangzatokat, nem szokványos ritmusképleteket, bővített és szűkített hangközöket, zenei szimmetriát... Mindennapjaimban bátorít, amikor eszembe juttatja egy-egy ének sorát, éneklés közben hálára készíttet, és gyakran bűnbánatra int, rámutatva gyengeségeimre és a keresztről áradó kegyelemre, Jézus erejére.” (Kulcsár Szintia)

„Életem szerves része a zene, kicsi korom óta ebbe nőtem bele. Szüleimtől is azt láttam, hogy zenélni, énekelni, így is dicsőíteni az Urat örömmel teli és hasznos, mivel közösségformáló, üdítő. A zeneakadémián tanulok, ezért egy átlagos egyetemi napon körülbelül 4-5 vagy annál több órán keresztül hallgatok klasszikus zenét, sokszor akarva-akaratlanul. Éppen ezért szabadidőmben arra törekszem, hogy hívó énekeket hallgassak, épüljek általa, a lelkemet is tápláljam. Isten már nagyon sokszor szólt hozzám énekek által. Biztatott, bátorított, üzent egy-egy nehéz helyzetben, rámutatott hibáimra. Nagyon sokszor bátorított vizsgák, előadások előtt énekekkel. Ilyenkor a zene szövegén keresztül szól hozzám, békességet áraszt, támogat. Ilyen ének például a *»Tart az égi kéz«*. Egyre több tanulmány jelenik meg a zene jótékony hatásáról, egyre több területre vezet be a zeneterápia használatát, ami még a Bibliában is megjelenik – amikor Dávid hárfajátékkal üzte ki a gonosz szellemet Saulból. Mennyire csodálatos, hogy a mi mennyi Urunk a kezünkbe adta ezt az eszközt is, amivel egyszerre tudjuk magunkat és mások lelkét felüdíteni, miközben Őt magasztaljuk! Zenélés, éneklés közben elszakadunk a földi dolgoktól, az énekekre összpontosítunk, ami segít hálát adni, belátni gyengeségeinket, és keresni az Úr akaratát az életünkre nézve.” (Kis-Juhász Kata)

„Zene nélkül el sem tudnám képzelni az életemet. A zenehallgatás, a zenélés a hobbim, szakmám, és nem utolsósorban az, ami közelebb visz az Úrhoz. Több megtapasztalásom is van ezen a téren, az egyik a 2019-es székelyföldi hálaadó ünnepélyhez köthető. Megkértek, hogy mondjak el egy

bibliai történetet az I-IV osztályosoknak. »Uram, mit mondhatnék a gyerekeknek?« – tettem fel a kérdést, és ima közben Isten eszembe juttatta azt a történetet, amikor Jézus lecsendesíti a Galileai-tengert. Így folytattam az imát: »Köszönöm, Uram, hogy rámutattál! Tudod, hogy már gyerekkorom óta ismerem ezt a bibliai részt, számtalanszor olvastam, hallottam, és úgy érzem, hogy már mindent tudok róla, de hiszem, hogy Te ma is tudsz újat szólni. Kérlek, mutasd meg nekem, mit nem vettem észre eddig ebből a szakaszból? Milyen új üzenetet adhatnék át a gyerekeknek?« Amikor részletesebben utánanéztem a történetnek, rábukkantam arra az apró, de számomra sokat jelentő részletre, hogy a Galileai-tenger hárfa alakú. Miért olyan fontos ez? A hárfa minden húr (fehéresen) átlátszó, két húr azonban eltérő színű. A C húr piros, az F pedig kék (néha fekete). Ebből megértettem, hogy bármilyen viharban lennék, akármilyen káosz venne körül, ha úgy érezném is, hogy el vagyok veszve „a többi húr között”, Jézus olyan, mint a piros C húr: mindig ott van, egyből fel lehet ismerni, és újra a helyes mederbe állhat az életem. Nagyon hálás vagyok, hogy az Úr mindenkihez olyan módon szól, ahogyan azt a legjobban megértheti. Nálam a zenét használta fel, hiszen tudta, hogy így felejtethetetlen lesz számomra, amire éppen rámutatott.

»Itt vagyok, megvallom, térdemen békét kapok...Uram, várlak, Téged várlak, minden percben várlak, biztos váram, igazságom, a térdemen várlak. Mikor lábaim már remegnek, karjaidba eshetek.« Ennek az éneknek a szövegén keresztül Isten hihetetlenül bátorított, erőt adott és segített átvészelni egy érzelmileg erős és nehéz időszakot. Egy másik nehezebb időszakban, amikor még éjjel is megébredtem a zaklatottság miatt, egy másik ének sorai jutottak eszembe: »Miért csüggednél el, és bánkódnál, lelkem? Bízz, bízz, bízz csak bízz, és adj hálát szabadításáért!« Minél többször énekeltem el hittelt, annál jobban átjárta az egész bensőm, elmém, szívem az üzenet. Teljes megnyugvást és békességet kaptam az Úrtól. Továbbra sem szűnök Neki hálából énekelni!» (Máté Katalin)

„Én is járnék ám zongorázni!» – szólt a munkatársnőm hazafele menet, miután meg is beszéltek, hogy fogadni fogom minden hétfőn, órák után. Elgondolkodtam, hisz meglepő volt most egy teljesen más korosztályból és háttérből származó személytől hallani ezt az igényt. Sosem zenélt vagy énekeltem – ez nem az ő területe volt –, de még érdeklődési köre sem. »Zongorázni szeretnék – mondta aztán – mert úgy hallottam, jó hatással lehet az idegrendszerre és az érzelemlágra. Lényegében terápiaként tekintek rá.« Akkor még kissé szkeptikusan, de szívesen fogtam neki az óráknak. Egy év múlva megtörtént a csoda: beszámolt, mennyire elmulasztotta a zongorázás a gyomoridegét, amivel addig küszködött. Megköszönte és elbúcsúztunk, de akkor már derengett bennem valami: itt nincs mit nekem megköszönni.

Tinisarok

Elvi kérdés

Jövők tervezésével kapcsolatosan hasznos, ha van néhány iránymutató elvünk, melyek segítenek jó döntéseket hozni. „Megjelentette néked, oh ember, mi légyen a jó, és mit kíván az Úr te tőled! Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan jársz a te Isteneddel” (Mikéás 6:8).

Cselekedj igazságot! Ez azt jelenti, hogy adjuk meg másoknak, ami őket megilleti, illetve, hogy ne vegyünk magunkhoz semmit, ami nem jár nekünk. Távol kell állnia tőlünk minden olyan vagyonszerzési gondolatnak, amely mások megkárosítása által valósítható meg.

Szeresd az igazságot! Ha az első elv a jogosságról szól, akkor a második a nagylelkűségről utal. Jövönket tervezve ne csak önmagunkra gondoljunk, hanem arra is, hogy miként lehetünk majd mások javára!

Légy alázatos Isteneddel szemben! Az igazi alázatosság segít elfogadnunk Istennek felettünk való hatalmát, hinni szándékainak helyességében, bízni bölcsességében, beismernünk hibáinkat, bocsánatot kérni bűneikért és helyrehozni azt, amit elrontottunk. Jövönket tervezve soha nem szabad megfedkezünk Istentől és arról, hogy milyen nagy szükségünk van a vele való kapcsolatra.

(Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

A zeneterápia, mint tudomány, tantárgy és munkaterület csupán a múlt században bontakozott ki, és alapozódott meg. Mi viszont tudhatjuk: már a Bibliában a zenének gyakran terapeutikus jellegű jelenléte volt. Dávid király hárfazenéje, a zsoltárok, egyéb leírt énekek valamint feljegyzések fontos zenei pillanatokról a zeneterápia ma olyan sokat emlegetett jellegzetességét emelik ki: a fizikai, érzelmi és kognitív jólét elősegítését.

»Erősségem és énekem az Úr, és ő lett nekem szabadításul.« (Zsolt 118:14) Ez a két szó: erősségem és énekem – amint még ugyanígy fellelhető máshol is (2Móz 15:2, Ézs 12:2, Zsolt 59:18) – kötőszóval elválasztva mutatja, hogy itt az erő és az ének asszociálva van, jelentésükben ugyanazt fejezik ki: támaszt, bátorítást, vigaszt stb. Az Úrtól jön tehát az erő, Tőle van az ének, a zene is, mely megerősít és gyógyít. Ma egyre fontosabbá válik ezt kiemelni, ahol a kutatások és munkák a zeneterápia terén inkább mellőznék kihangsúlyozni a zene bármilyen keresztyén háttérét.

A munkatársnőm tehát nem a zene varázsát tapasztalhatta meg, hanem inkább áldását: egy ajándékot, mint mennyei fűszert, amit Isten ajándékoz mind gyermekeinek, mind azoknak is, akik még nem ismerik Őt személyesen. A zeneterápia tehát így egy eszközzé is válhat, hogy Jézushoz hívjunk, vezessünk szellemileg vagy testi-legerőseket, megtapasztalva gyógyító erejét.”

(Borzási Mirjám)

Az oldalak anyagát összeállította Kulcsár Szintia



■ Június 30-án temették † **Molnár Erzsébet** testvérnőt Magyarlápason, aki 72 éves korában hunyt el. Testvérnőnk Magyarlápason született. 18 éves korában megtérve bekerült a magyarlápasi magyar pünkösdi gyülekezetben. Öt évvel később házasságot kötött Molnár Jánossal,

akivel áldott 49 évet éltek együtt. A temetési istentisztelet a magyarlápasi Bétel román pünkösdi gyülekezet imaházában volt megtartva. Magyar nyelven szolgált János Csaba, a nagybányai magyar baptista gyülekezet lelkipásztora, és szintén az ebből a gyülekezetből érkező énekkar. Román nyelven is szólt az ige Ghita Mois lelkipásztor által, aki a nagybányai Maranatha román pünkösdi gyülekezet lelkipásztora. Ezután a gyászolókkal és a részvétnyilvánító sokasággal együtt a temetőkertbe mentünk, ahol a 23. Zsoltár felolvasása után megtörtént az elhantolás. A család nevében is köszönjük mindazoknak, akik részt vettek a temetésen! Testvérnőnk emléke legyen áldott! (János Csaba lp.)

■ Fájdó szívvel búcsúztunk † **Jári (szül. Szabó) Olga** testvérnőtől Kémeren, aki a hazahívó szót négy év özvegység után, 2023. július 2-án hallotta meg, amikor 80 évesen megválva földi porsátorától, megbékélt szívvel az Úrhoz költözött. Az utóbbi években sokat gyengélkedett, de egész élete során hűséges volt Megváltójához és a gyülekezethez. A temetésén, amelyre július 4-én került sor, Isten vigasztaló ígését Pardi Félix, helyi lp. hirdette a Róm 2:6-7 alapján, ahol egy rövid és szép leírás található azoknak az embereknek a jelleméről, akik öröklük majd a mennyországot. A sírkertben Fekete Csaba, ippai lelkipásztor az 1Kor 15:19-20 alapján emlékeztetett arra, hogy van feltámadás és viszontlátás. Mindezek reményében búcsúztunk tőle, emléke legyen áldott! (Pardi Félix lp.)



■ 2023. május 26-án a bihari baptista kápolnánál búcsúztunk † **Rigó János** testvérünkötől, akinek Megváltója 79 földi évet ajándékozott. Testvérünk minden szempontból aktív életet élt, igyekezett a fizikai munkából is kivenni a részét, és hűségesen kereste az Urat. Egy bő évvel ezelőtt baleset miatt meggyengült az egészsége, és fokozatosan gyengült. Csendes pihenésében érte a hazahívó szó. A gyászistentiszteleten Albert István Zsolt, helyi lp. hirdette az ígét a Fil 3:20-21 alapján, kihangsúlyozva, hogy ilyen helyzetben vigasztal minket a hitünk. Ezt követően Zsemlye Alfréd lp. a Jn 11:25-26 alapján a pótolhatatlan veszteségről beszélt. A temetőkertben Moroz Tamás, helyi lp. az 1Thessz 4:13-18 alapján erősítette a hi-

tünket a feltámadás üzenetével. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Albert István Zsolt lp.)

■ Fájdó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva vettünk búcsút † **id. Vass György** testvérünkötől, aki 88 évet kapott ajándékba mennyei Atyánktól. 1935-ben született Nyárádköszvényesen, fiatalon találkozott az Úr Jézussal, majd a Szászrégeni Baptista Gyülekezet tagjaként szolgálta hűségesen az Urat. Buzgósága, kedvessége és önzetlen szeretete példaértékű volt. Vass (szül. Rácz) Magdolnával 56 évig éltek boldog házasságban, Isten két gyermekkel áldotta meg őket. Miután feleségét hazahívta az Úr, testvérünk 10 éven át élt özvegységben. 2023. június 26-án kísértük utolsó földi útjára, amikor a vigasztalás ígését Kelemen J. Sándor, Tóth Attila és Dézsi István lelkipásztorok hirdették. Áldott emlékét szívünkben őrizzük. „Az ÚR szeme előtt drága kegyeseinek halála” (Zsolt 116: 15). (A gyászoló család nevében, Dombi Kinga)



■ Isten akaratát elfogadva búcsúztunk † **id. Jakab Ilona** testvérnőtől 2023. június 20-án Magyarlónán. Testvérnőnk 91 évet kapott ajándékba az Úrtól, amelyből 52 évet boldog házasságban töltött kedves férjével, Mártonnal, amíg az Úr őt már korábban haza nem hívta. Az Úr által adott hivatásnak tekintette az anyaságot. Tíz gyermekkel áldotta meg házasságukat: hat fiú és négy lány, akiket tizenegy unoka és tizenegy dédunoka követett. Temetésén a vigasztalás ígét a román pünkösdi testvérek részéről Dornea Petrică, magyarul Pap Lénárd, helybeli lelkipásztor hirdette. Petrică testvér a Lk 12:16-21-ből szólt, kihangsúlyozva, hogy Isten egy olyan étellel áldott meg bennünket, ami nemcsak az evésről és az ivásról szól, hanem sokkal inkább az Istennel való kapcsolatáról. Alulírott a 2Tim 4:6-8 alapján húzta alá azt az igazságot, hogy mindannak, aki megharcolja a nemes harcot, futását elvégzi és a hitet megtartja, eltétetik az igazság koronája. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot és a gyülekezet tagjait! „Jézus ekkor ezt mondta neki: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is él” (Jn 11:25). (Pap Lénárd lp.)

■ Szomorú nap volt Paptamásiban 2023. július 2-án, mert két testvérünkötől is búcsút kellett vennünk. Délután 2 órától † **Telegdi Piroska** testvérnőnk ravatala előtt álltunk meg, akinek az Úr 79 esztendő adott. Utolsó éveit özvegységben élte, különböző egészségügyi problémák egyre gyengítették, amik az utolsó 10 napban súlyossá váltak, és elköltöztetéséhez vezettek. A temetési istentiszteleten Albert István Zsolt, helybeli lelkipásztor az 1Móz 23 alapján Sára elköltöztetésének tanulságairól szólt. Majd

Kiss Lehel, az értarcsai körzet lelkipásztora az Ézs 51:6 alapján hirdette Isten szabadítását, és azt, hogy időben fel kell készülnünk. Gyülekezetünk énekkara és fúvószenekara is szolgált. A temetőkertben Elekes József ny. lp. a Zsolt 90:13 alapján a megtérés és visszatérés fontosságára hívta fel a figyelmet, majd Kiss Zoltán ny. lp. az 1Kor 15:35-44 alapján a hívó ember feltámadására és hitére emlékeztetett minket.

Délután négy órától † **Szilágyi Sándor** testvértől, gyülekezetünk legidősebb tagjától vettünk búcsút, aki 91 évet kapott az Úrtól ezen a földön. Életében különböző nehézségekkel kellett megküzdenie: árvaság, költözések, egészségügyi problémák. Idős napjaiban leánya gondozására szorult, aki hűségesen és szeretettel ápolta. Élete utolsó éveit nehezítette a többszörös agyvérzés, de betegségében közelebb került Istenhez, és készült a menyeyi hazába. A gyászistentiszteleten Kiss Zoltán ny. lp. szolgált az Ézs 61:1-3 alapján, hirdette a vigasztalás reménységét, amit Krisztus hozott nekünk. A zenei szolgálatot gyülekezetünk énekkara és fúvószenekara végezte. A temetőkertben Albert István Zsolt, helybeli lp. a Róm 8:31-38 alapján hirdette Isten végtelen szeretetét és a mi reménységünket is.

Isten vigasztalását kívánjuk mindkét gyászoló családnak és testvéreknek! Az Úr erősítsen minket hitünkben! (Albert István Zsolt lp.)



■ Tripó (szül. Borzási) Dalma testvérnőnk 56 évesen, váratlan betegség és rövid, de intenzív szenvedés következtében hazaköltözött Teremtőjéhez. 1966-ban született Leccsméren. A helyi gyülekezetben nevelkedett, és vallotta meg Megváltójába vetett hitét bemeztetés által 1982-ben.

1988-ban házasságot kötött Tripó Pállal, akivel 35 évet éltek együtt boldog egyetértésben. Margittán alapozták meg életüket, ahol a Magyar Baptista Gyülekezet tagjaként hűséges és példás szolgáló életet éltek családjukkal együtt. Házasságukat Isten két fiúgyermekkel és négy unokával áldotta meg. Testvérnőnk sokan ismerték és szerették a környező gyülekezetekben és a városban, akik közül nagyszámban fejezték ki részvétüket a temetőkertben. A temetésre 2023. július 9-én került sor Margittán. A kápolnánál Bándi Sándor lp. hirdette Krisztus diadalát a halál felett (1Kor 15,26), Zsemlye Alfréd lp. szolt román nyelven (Jn 10,27-30), majd Szabó Róbert gyülekezeti vén olvasta a nekrológot, majd bátorított reménységre (1Thessz 4,13-14). A temetőkertben Kiss János, debreceni lp. imádkozott a gyászolókért, Istentől kérve reményt és vigaszt, majd Zsemlye Alfréd hirdette az eljövendő reménységet (Zsid 11,13-16). Szívünkben őrizzük testvérnőnk kedves emlékét a viszontlátás reményében. (Zsemlye Alfréd lp.)

Iskola – másként

A mostani szeptemberben, hogy újraindul az iskolai tanítás, elem jön Kim Phuc gyermek- és ifjúkora. A vietnámi kislány a háború vége felé kapott borzasztó égési sebeket. Tizennégy hónapos kórházi kezelése épp ötven éve, 1973 őszén ért véget, amikor az amerikai katonák kivontak szülőföldjéről, Dél-Vietnámból. Életének ezt az időszakát így öröközte meg:

– A napalm bombákat, amelyek megégették, kevéssel azután dobták le, hogy befejeztem a harmadik osztályt, és a kórházban való tartózkodásom teljesen elnyelte az esztendő, amelyben negyedik osztályos lehettem volna. Hazatérésemkor a faluban már minden gyerek készült az új iskolai évre, az én kortársaim pedig az ötödik osztályba. Sajnálatos módon nem voltam felkészülve, hogy csatlakozzam hozzájuk, pedig szívemben elhatároztam, hogy megteszem. Megkerestem a 2-es számú testvéremet, családunk rezidens tanárát, és kértem, vállalná fel az ügyemet. „Hai, ha segítesz nekem, tudom, bírni fogom. Kérlek, ne engedd, hogy visszarakjanak a negyedikbe. Az osztályommal szeretnék maradni.”

– A nővérem gondolkodás nélkül igent mondott, ami sok mindent elárult a belém vetett bizalmáról: „Természetesen, My (ez volt Phuc beceneve). Gyerünk, kezdjük el máris a munkát!” Így hát 1973 őszén, majd a teljes '74-es esztendő, és még a következő év tavasza – ez a kb. húsz hónapos időszak az én felzárkózásom lett. Egyedüli célom végig az volt, hogy visszaszerezem legalább egy részét annak, amit elveszítettem. Iskolai feladataimat megdupláztam. Figyelmesen hallgattam Hai-ra, amint magyarázta az algebra alapjait, könyörögve az agyamnak, hogy dolgozzon keményebben. És toltam magamat, a fájdalomaim ellenére is, amennyire csak tudtam, mert nagyon szándékomban állt a munkám befejezése. Ami aztán végül sikerült. Mindenkit meglepett, hogy a negyedik és ötödik osztályt egy iskolai évben végeztem el – még én magamat is.

A nagylánykorba lépő Kim Phuc továbbra is szorgalmas és céltudatos. Előrehaladását viszont gátolja a sok „külső-belső” változás. A békeszerződést megszegve, Észak és Dél között újraindul a háború, a családi fészek elpusztul, édesanyjától elszakad. A támogatás nélkül maradt déli országrész ereje megtörik, és 1976-tól az északiak vezetése válik állandóvá. A diktatúra kiépült már, amikor elkezdte felsőfokú tanulmányait:

– Tizenkilenc éves vagyok, befejeztem a középiskolát. Ez nagy izgalommal tölt el, és buzgón várom, hogy elkezdjem az egyetemet. Bár addig még egy >>>

>>> évet tanulással kell töltönnöm, hogy újra letehessem a felvételi vizsgát, mert ez a mostani nem sikerült. De nem baj; elég tisztességes osztályzatot szereztem, de amely mégiscsak elégtelen. Még egy kis erőfeszítés, és megvalósul az álmom, hogy orvos legyek. Készülök életem emez új fejezetére. Nagyon szeretnék beteg gyerekeknek segíteni, valami olyasmit adni, amit én magam is kaptam.

– Az előkészítő osztályban ülök, és egyszer csak megjelenik négy férfi. Bemutatkoznak, Tay Ninh-i tisztviselők, akiket úgymond Hanoi küldött. Azonnal kiengednek az óráról, hogy mindenben legyenek a hivatosságok segítségére: ezek valami fontos emberek, és hirtelenjében én is annak érzem magamat.

– Pár héttel később újból jelentkeznek a négy férfi, ezúttal azért, hogy elvigyenek valahová. Velük megyek, tiltakozás nélkül. Tíz év telt el ama napalmos bombatámadás óta, magyarázza egyikük, és neves külföldi újságírók érdeklődtek felőlem. Figyelmesen hallgatom a férfit, magamban csodálkozva, hát ki vagyok én, és mit is mondhatnék azoknak a hírességeknek.

– Egy óra telhetett el, hogy elhagytam az iskolát, amikor bevezettek egy Saigon-i hotel konferencia termébe, sok riporter és fotós volt már ott, meg egy tolmács. A rendezvény-felügyelő szívélyesen üdvözölt, bemutatott, majd hellyel kínált. És mindjárt lázas aktivitás alakult ki körülöttem: valaki mikrofont helyezett a blúzomra, másvalaki a világítást ellenőrizte, aztán a nevem pontos írása felől is érdeklődtek. Az első kérdések még viszonylag egyszerűek voltak: hogy vagyok, mit tanulok. Az ártalmatlan és kedves beszélgetés aztán irányt váltott, amint egy acélos tekintetű riporter így szólt hozzám: „Kim Phuc, gyűlöld-e az amerikaiakat azért, amit gyerekkorodban tettek veled?”.

– Olyan őszintén válaszoltam, amennyire csak tudtam, elmagyarázva, hogy azokat a napalm bombákat nem amerikai pilóták szórták le, hanem a mieink, dél-vietnámiak. Viszont abból, ahogyan a riporter csóválták a fejüket és vigyorogtak azt olvastam ki, hogy az én tolmácsomnak egészen más motivációi voltak.

A „napalm kislány” végre elkezdte tanulmányait, nagy lelkesedéssel, merthogy gyermekorvos lesz. A kurzusokon való részvételét azonban heti rendszerességgel akadályozták a sajtókonferenciák. Annyi hiányzása gyűlt össze, miközben a kormány reklámarca lett, hogy az egyetemről kirakták. Kim Phuc összetört, eljutva a megtérése előtti „nem akarok élni” pontig.

Szilágyi László, Cleveland



Bede Anna

Fohász

Köszönöm azt, Uram, hogy élek,
Köszönöm azt, hogy ép hitem,
S hogy e világban ím, a lélek
Gyönyörű házát építem.

Köszönöm azt, hogy sok bajomban
a Te Igéd vigasztalás,
s hogy ahol ennyi fájdalom van,
Tovaröpít egy jó tanács.

Valami mindig talpra állít,
valaki mindig megsegít,
rövid utunk kálváriáit –
járva az átkok berkeit.

Köszönöm azt, hogy vársz a Mennyben,
s hívogató szód rám talál.
A sugaras, kék végtelenben
köszönöm azt, hogy nincs halál.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605